

РЕШЕНИЕ

№ 92

гр. Пловдив, 23.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Нестор Сп. Спасов

Членове: Емилия Ат. Брусева
Радка Д. Чолакова

при участието на секретаря Катя Н. Митева
като разгледа докладваното от Радка Д. Чолакова Въззивно търговско дело
№ 20215001000887 по описа за 2021 година

намери следното:

Производство по чл. 258 и следв. от ГПК.

Обжалва се постановеното решение №260120 от 23.07.2021 г. по търг.дело №6 /2021 по описа на О.С.П., с която уважен предявеният иск с правно основание чл.517 ,А..4 от ГПК и е прекратено търговското дружество К.-С. ЕООД, ЕИК *****.

Жалбоподателят - дружеството К.-С. ЕООД, представлявано от управителя В. Сп. А.. С., счита така постановеното решение за неправилно, незаконосъобразно и постановено при съществени нарушения на процесуалните правила. Във въззивната жалба се посочва, че дружеството е създадено с обществено значима цел, като управление на компостиращата инсталация на територията на О.С., без да генерира печалба, а само приходи за издръжката му. Все още не е започнало да функционира, няма дейност, а оттук и имущество, което в производството по ликвидация да доведе до превръщането му в пари и удовлетворяване на кредиторите. По тези причини счита, че прекратяването му е нецелесъобразно и незаконосъобразно. Моли

решението на окръжния съд да бъде отменено и вместо него се отхвърли предявения иск.

Ответникът Х.К. АД, ЕИК *****, не е представил отговор срещу въззивната жалба и не е изразил становище в хода на производството.

Съдът, след като се запозна с акта, предмет на обжалване наведените оплаквания, както и след преценка на събраните по делото доказателства, намери за установено следното:

Обжалваното решение е връчено на жалбоподателя на 13.08.2021 г. Въззивната жалба срещу него е депозирана по пощата на 26.08.2021 г. в законния двуседмичен срок за това. Подадена е от надлежна страна срещу подлежащ на въззивно обжалване валиден съдебен акт. Ето защо се явява допустима и следва да се разгледа по същество.

Разгледана по същество, въззивната жалба се явява неоснователна.

Предмет на делото е предявеният с исковата молба иск по чл.517,А..4 от ГПК за прекратяване на търговско дружество в хипотезата, когато изпълнението е насочено срещу всички дружествени дялове.

Ищецът твърди, че е вискател по изп.дело №****/**** г. по описа на ЧСИ Д. С., по което дело длъжник е О.С.. Паричното задължение на длъжника към 15.01.2021 г. е в размер на 2 172 855,23 лв., в т.ч. и присъединени вземания. Принудителното изпълнение по делото е насочено върху всички дружествени дялове, собственост на длъжника, в търговското дружество К.-С. ЕООД, а именно 100 дружествени дяла, всеки с номинална стойност по 1 лв., или на обща стойност 100 лв. На основание чл.517,А..1 от ГПК е наложен запор върху притежаваните от длъжника дялове в ответното дружество, вписан в Търговския регистър на 08.01.2021 г.

Приложил е постановление на ЧСИ от 13.01.2021 г. за овластяване на вискателя да предяви иск за прекратяване на дружеството, в което О.С. е едноличен собственик на капитала. От него се установява и, че изпълнителното дело е образувано въз основа на издаден изпълнителен лист от 27.09.2017 г. по т.д.№93/2017 г. по описа на О.С.П. с вискател ищецът и Обжалва **** ООД, и присъединени вискатели за задължения в размер на 2 172 855,23 лв., като е наложен запор върху дружествените дялове на длъжника О.С., а именно 100 дружествени дяла, всеки с номинална стойност

по 1 лв., или на обща стойност 100 лв.

Ответникът е представил отговор, в който излага възражения, че прекратяването на дружеството няма да доведе до удовлетворяване вземането на вискателя, а единствено ще навреди на обществените интереси на жителите на О.С., тъй като е създадено за управление на компостиращата инсталация в общината, а същата е в изпълнение на нормативни задължения, свързани с управление на отпадъците и защита на околната среда.

В хода на делото е приложил баланс за 2020 г., отчет за приходите и разходите за 2020 г., удостоверение за декларирани данни от отдел МПСК към О.С., от които се установяват задълженията и разходите на дружеството, както и липсата на декларирани недвижими имоти.

Видно от разменените книжа, страните не спорят относно изложените твърдения в исковата молба. Ето защо и въз основа на представените доказателства и справка в публичния Търговски регистър се установява, че ищецът е вискател спрямо длъжника О.С., която от своя страна е едноличен собственик на капитала в ответното дружество с номинална стойност 100 лв. Срещу длъжника е образувано посоченото в исковата молба изпълнително дело, по което дело се е пристъпило към изпълнение върху всички дялове от търговско дружество, като върху дяловете на длъжника в ответното дружество е вписан заповест в Търговския регистър, а впоследствие е издадено постановление за овластяване на вискателя да предяви настоящия иск.

В чл.517 от ГПК е уредено изпълнението върху дял от търговско дружество. Когато изпълнението е насочено срещу всички дялове в дружеството е приложима хипотезата на чл.517,А..4 от ГПК. В този случай искът за прекратяване на дружеството може да бъде предявен след вписването на заповеста. Не е необходимо да се спазват условията на чл.96,А..1 от ТЗ и да изтече посоченият срок в разпоредбата, както и да се връчва изявлението за прекратяване на дружеството на длъжника. В това производство не се следи за законосъобразността на действията на съдебния изпълнител, тъй като тя може да бъде оспорена само по предвидения в ГПК ред - чрез обжалване на неговите действия. Без значение е дали прекратяването е целесъобразно или не, както и какви ще са последиците му във връзка с удовлетворяването на вискателя.

При тази нормативна уредба и установената по делото фактическа

обстановка, съдът намира искането на ищеца за основателно. Налице са предпоставките за уважаване на предявения иск, тъй като е Налице необходимият фактически състав по чл.517,А..1 и А..4 от ГПК. До този извод е стигнал и първоинстанционният съд, поради което Обжалваното решение следва да се потвърди.

Не се установяват твърдените пороци на решението във въззивната жалба. Спазена е уредената процедура за прекратяване на дружество по чл.517,А..4 от ГПК, а въпросите за нецелесъобразността на прекратяването и общественият интерес от съществуването на дружеството са без правно значение. Ето защо, подадената въззивна жалба се явява неоснователна и недоказана.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА постановеното решение №260120 от 23.07.2021 г. по търг.дело №6 /2021 по описа на О.С.П., с която уважен предявеният иск с правно основание чл.517 ,А..4 от ГПК и е прекратено търговското дружество К.-С. ЕООД, ЕИК *****.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____